

**2009/10**

**S  
T  
E  
Z  
I  
C  
E**



**ŠOLSKO GLASILO  
OŠ ČRNA NA KOROŠKEM**

## SMEH NI GREH

### SMEH

Smeh je zdrav,  
vesel,  
šaljiv,  
kdor se smeji,  
se mu zdravje dodeli,  
smej se,  
saj ni mej.

SMEH =)

SMEH ni stvar, ni živo bitje in ni zrak. V življenju včasih pove več kot besede. Ko se ti razleze nasmešek na ustih, vsakemu polepšaš trenutek. Zaljubljeni se pogovarjajo z očmi, gluhonemi s pantomimo, najsrečnejši ljudje pa izpovedujejo čustva s smehom.

### Haiku:

Smeh je velik dar.  
Polepšaš vsakemu dan,  
ko si nasmejan.

**Tea Jelen**

### SMEH

Nasmehni se  
in boš dobre volje,  
nasmehni se  
in v življenju ti bo bolje.

Čim večkrat se nasmej,  
na svetlo stran poglej,  
do deset preštej  
in vse bo spet okej !

**Rina Repnik**

## SMEH

Smeh ni greh, je meh,  
ko poč'i, se usloči  
in se razloči.

Nasmeh je majhen,  
pove več tisoč besed,  
osvoji deset.

**Timotej Fajt**

## SMEH

Smeh ni greh, ni slab,  
da radost in veselje,  
ob smehu le obležiš  
in se samo smejiš.

Smeh je kot prdec; čutiš ga, a vidiš ga ne.

**Urh Orlčnik**

## SMEH

Smeh je dober,  
smeh je zdrav,  
smeh pomaga nesti  
slabe stvari iz glav.

Smejale se boš,  
hihljal in krohotal,  
na koncu pa na tleh pristal.

Tolkel se boš po kolenih,  
valjal po tleh,  
to lahko naredi samo smeh.

**Urša Stern**

**S M E H**  
(akrostih)

**S**meH je skoraj vedno prisoten,  
je prijazen, zanimiv in s tem nalezljiv.  
Včasih pa se pojavi tisti nevšečen,  
ki pa je precej žaljiv.

**M**orda je doma vedno zaželen,  
ampak v šoli pa zmeraj nedovoljen.  
Pravijo, da vreden je pol zdravja,  
saj si ga lahko privoščiš tudi brez denarja.

**E**na oseba ga težko sestavi,  
lahko pa ga takoj pokvari.  
Na njega se spomnimo kot na dober spomin,  
ne moremo pa ga dati v okvir nad kamin.

**H**iša z njim bo srečna prav vsaka,  
nikoli ga ni odveč.  
Potrebujemo ga prav toliko kot zraka,  
lahko pa ga vstavimo tudi v politični skeč.

**Klemen Mlinar**

**SMEH**

Smeh je krohotanje,  
smeh je hihitanje,  
smeh je hahatanje,  
smeh je hehetanje.

Smeh je poln veselja,  
radosti in življenja,  
smeh je krik,  
vrisk ter pisk.

Če si povemo šalo,  
se smejimo,  
dolgčasa je malo,  
ker se s smehom učimo.

**Davorin Bezjak**

## SMEH IN VSE O NJEM

Smeh je pol zdravja,  
smejiš se ne kar tako,  
da gre drugim v uho.  
Smejiš se,  
če je kaj res smešno  
in ne, ko nekdo na glavo dobi češnjo.

Smejiš se zmeraj na ves glas,  
tako da te sliši cela vas.  
Režanje, krohotanje in smejanje  
ponoči privabi sladke sanje.  
Včasih se tudi v sanjah kdo smeji.  
Pomisli, če to le nisi ti.

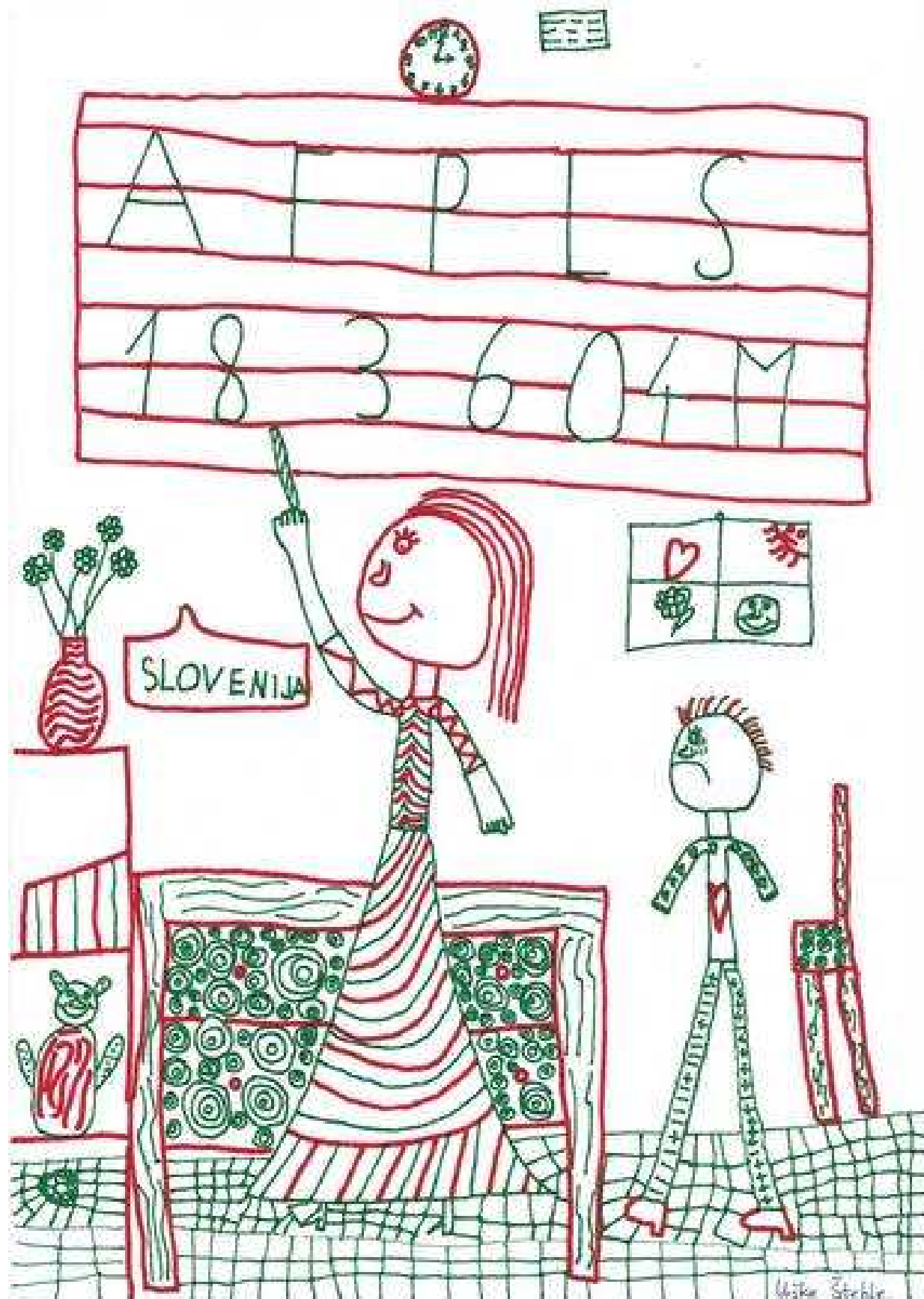
Nina Kaker

### Smeh izza zaves



### Ne povej tega na glas





# NAJLEPŠE MISLI MI GREDO PO GLAVI

## JESENSKI POHOD

Ko enkrat spet pride oktober med nas,  
vsi vemo, da to res jesenski je čas.  
Že listje z dreves odpada lepo,  
res že jesen nam podaja roko.

Takrat se odpravim na to znano pot,  
takrat imamo družinski pohod.  
Se zberemo oče in mati in vsi,  
kdor koli po »žlahti« vsaj malo diši.

Hitro podamo si pot pod noge  
in gremo na Pika, kjer koča je.  
Tam golaž dobimo in vince sladko,  
zato vsako leto nam je lepo.

**Jan Slatinek**

## KO Z MISLIMI SE OBRAČAM NAZAJ

Ko z mislimi se obračam nazaj,  
tja, kamor se več ne da,  
tja, na tisti kraj,  
kjer se zame vse konča.

Najlepše misli mi gredo po glavi,  
ko s prijatelji smo ležali na travi,  
le sreča nam je še ostala,  
vsem občutkom sem se predala.

Sedaj ko vidim, da svet je lep,  
z dobrimi občutki je objet,  
z nasmeškom na ustih grem naprej,  
pozabiti na vse žalostne misli doslej.

**Nuša Bahč**

## ZAMIŠLJENO GLEDAM V DNEVE PRETEKLE

Snežak v vrtu se je stopil,  
ko se še nisem dodobra umil.

Diši že po pomladi,  
mi pa smo še vedno mladi.

Bili smo še majhni zelo,  
bilo je čudovito lepo.

Mivka bila je naš grad,  
ko zavel jesenski je hlad.

Za jesenjo prišla je pa zima,  
ta nam še eno leto prikima.

Se še dvakrat okoli obrnimo  
in naša otroška leta bodo mimo.

**Timotej Fajt**

## PIŠEM, RIŠEM IN KRIČIM

Bila sva jaz in on,  
bila je prava bolezen,  
imenovana ljubezen.

Hudo mi je in hudo mi še bo,  
dokler drugega fanta ne bo.

Pustil me je samo,  
kaj bo sedaj z mano?

Pišem, rišem in kričim,  
sama sebi se že nora zdim.

Zakaj to naredil mi je?  
Tako prizadel me je.

**Teja Kelenc**

## AMOR TE JE ZADEL

Amor te je zadel,  
puščica z neba se je dotaknila tvojega srca.  
Svet se je zavrtel,  
in ti si se samo zanj ogrel.

Ti ne veš, kaj je to ljubezen.  
Lahko ti povem le,  
da je to tako kot bolezen.  
Prikrade se ti tiho in ne veš več,  
kaj je to število liho.

V šoli več ne poslušáš in doma hrane nič več ne okušáš.  
Dnevnik je že čisto poln,  
saj ti si že zelo bolan.

Torej če Amor te je zadel,  
potem veš, da te bo nekdo kmalu objel.  
Pomisli na poljube sladke in objeme kratke.

Zdaj pa hitro že zaspi,  
da boš jutri srečen samo ti.

**Urška Podovšovnik**

## JUTRANJA RADOST

Ko sonce v jutranji zmedenosti modrino morja prekrije,  
zelena drevesa objame sončna toplina.  
Megla izza oblakov se med gore poskrije,  
še bolj zažari morja modrina.

To je veseli nasmeh otroka,  
ko mu ljubezen podari svojo toploto.  
To je veseli nasmeh otroka,  
ki prekrije vso jutranjo zmoto.

**Sara Rataj**

## AMOR

Amor gor,  
Amor dol,  
Amor sem in tja,  
skače mi po glavi kakor žogica.

Ja, puščica zadela me je,  
ali veste, mmm, kako kjut je ...  
Govorim si: »Ta bo moj, ta bo moj, ne ne, ne bo tvoj.«

Kaj če bi ga kar nagovorila?  
Kaj če bi se prej uredila?  
Nič ne vem.  
Vem, da zaljubiti se ne smem.

Torba zdaj v kotu leži in me že prosi,  
daj no, na hrbtu me spet že nosi.  
Okej, več vam ne bom izdala,  
to ni bila kakšna šala.  
Več vam povem potem,  
ko spet smem.

**Sanja Skarlovnik**

## SAMO SANJE

Kot cvet vabljuje lili je me je prevzela,  
da občutil telesnih bi sladkosti,  
z dotikom rok me je objela,  
da nebeških čutil bom radosti.

Oči sanjave, igrive, zapeljive,  
lasje pšenične barve, razpuščeni,  
ustnice vabile v igro so strasti,  
ko čuteče le telo še govori.

Rodilo jutro se, spet nov je dan,  
bile so sanje, je vse zaman,  
če le še v snu obujam spomine,  
z jutrom, z dnevom vse mine.

**Neža Pumpas**

## ON

Spoznala sem ga na žuru,  
že drug dan me okrog je furu.  
Prijatlce favš so mi ble,  
ker jaz imela sem te.

Mi rekla drugi dan je ena,  
da speljala mi ga ne bo nobena.  
Bila je best frendica,  
boljša, kar sem jih kdaj imela.

Nikoli ga ne bom pozabila,  
nikoli se ne bom vrnila.  
Odšla sem in pustila vse za sabo,  
v želodcu mi postane kar slabo.

Nikoli ga videla več ne bom,  
nikoli pozabila ne bom,  
ampak vem, da solze še točila bom.  
Nikoli, nikoli, nikoli.  
Boli me,  
ko vidim sliko njegovo,  
boli me,  
ko moram sedaj začeti na novo.

**Sara Rataj**

## SANJE

Ko zjutraj sonce žarke prikaže,  
gozdu svetlobo podari.  
Drevesa, senca, listje,  
vse iz sanj se prebudi.

V gozdu med drevesi stojim  
in v nebo strmim.  
Misel nate me preganja,  
ko iz sanj se prebudim.

**Urška Keup**

## LJUBEZENSKO PISMO

Dekle za mizo sedi.  
Kaj dela, se dobro ji godi?  
Ves čas pisalo v roki drži.  
Zasanjano gleda, prav smili se mi.

Kaj je narobe, je v šoli cvek dobila?  
Ne, ampak se je zljubila.  
Sošolca bi rada za fanta dobila.  
Za njega bi se tudi ubila.

Zdaj mu pismo piše.  
Zraven srce nariše.  
Upa, da ga bo fant sprejel  
in z ljubeznijo začel.

Fant je pismo prejel.  
Glej glej, punca se je zaljubila.  
Zame bi se ubila.  
Ampak jaz nočem je,  
ker drugo ljubim že.

**Damjan Pušnik**

## ŽIVIM ZA NOGOMET

Komaj sem se zavedel,  
kaj je nogomet,  
že sem sprevidel,  
da je to moj svet.

Starši kupili smo mi žogo  
namesto blazine za jogo,  
začel sem igrati,  
zato hvaležen sem svoji mami.

Sedaj ve, zakaj živim,  
zato vsako noč mirno spim.  
Vendar ni še konec sanj,  
zato je včasih vse zaman.

Želim postati profesionalec,  
ne pa navaden zaspanec.  
Upanje vedno obstaja,  
vendar malce zaostaja.

**Anže Obretan**

## DANES SI, JUTRI TE NI

Ljudje pravijo,  
danes si, jutri te ni,  
zato življenje morali bi uživati',  
ne pa za vsakim vogalom popivat'.

Ljudje pravijo,  
danes si, jutri te ni.  
Ampak zakaj potem še vedno  
zaradi vojne umira toliko ljudi?

Ljudje pravijo,  
danes si, jutri te ni,  
zato pustite dvema,  
naj krojita po svoje si usodi.

Ljudje pravijo,  
danes si, jutri te ni,  
zato je včasih treba tvegati  
in ne vedno po pravi poti kreniti.

Ljudje pravijo,  
danes si, jutri te ni,  
zato uživaj vsak dan,  
kot da je zadnji.

Ljudje pravijo,  
danes si, jutri te ni,  
zato le ljubi,  
ljubi vse ljudi.

Ljudje pravijo,  
danes si, jutri te ni,  
zato ne zapravi dneva  
zaradi neumnosti.

Ljudje pravijo,  
danes si, jutri te ni,  
zato poskusi hiteti,  
kajti kmalu dih lahko vzame ti.

**Ana Mostnar**

## ŠOLA V NARAVI

17. maja zelo zgodaj smo vstali  
in se na potovanje podali.  
V avtobusu nismo spali,  
temveč glasno klepetali.

Ko prišli smo na morje,  
je bil drugačen zrak,  
kot da bi prispeli v vesolje.  
Šest ur na dan smo se učili  
ter velikokrat kaj novega odkrili.

Po večerji smo sedeli ob obali  
ali odbojko igrali ter drugo  
šolo premagali.  
Ob 22. uri začel se je nočni mir,  
a vselej je vladal nemir.

V petek po kosilu domov smo odšli,  
od drugih učencev se poslovili.  
Pogledali smo filma dva,  
nato pa že bili smo doma.

**Tjaša Kreuh**

## MORJE

Je veliko bivališče.  
Je ladijsko cestišče.  
Je najboljše otroško igrišče.  
Je v nevihti razburljivo, smrtonosno in grozljivo.  
Je streha za morske zvezde, rake in ježe.  
Je tekmovalna proga za čolne in jadrnice.  
Je valovito in mirno.  
Je zelo prijetna domovina.

**Juš Polanšek**

## MORJE

Je modro in veliko otroško zabavno igrišče.  
Je cesta za dirkače in skrivališče za skrivače.  
Je jedilnica za galebe.  
In bivališče za živali.  
Je v nevihti grozljivo,  
da kar otroci bežijo.

**Danijel Pačnik**

## PESEM O ČISTEM MORJU

Kako lepo morje sem,  
čez ves svet razlivam se.  
V meni kopajo otroci, ribe, školjke se,  
to prijetno je.

Vendar ljudje vame mečete odpadke in druge reči,  
včasih tudi nafto in vse strupene snovi.  
Vem, da ljudje tega nočete,  
a kaj naj,  
če zato grdo morje sem.

To neprijetno je,  
zato le hitro očistite me.  
Če ne, polno odpadkov bom  
in nikoli več lepo ne bom.

Hitro, hitro očistite me,  
ker hočem,  
da lepo, modro morje sem.

**Marko Potočnik**

## POMLAD

Pomlad že k nam prihaja,  
veselimo se,  
saj rožice bele  
in rumene že cvete.

Pomlad prihaja,  
nočemo, da gre,  
saj ne bo več smeha,  
če pomlad gre.

Pomlad že k nam prihaja,  
veselimo se,  
saj rožice bele  
in rumene že cvete.

**Nina Tomšič**

## POLETJE

Ko poletje se začne,  
vsi otroci že hite,  
da bi v kovčke  
oblačila spravila se.

Kopalke bi oblekli si  
in v vodo skočili,  
ribice bi srečali  
in jih pozabavali.

V mesto bi odšli,  
sladoled si kupili,  
vsi bi posladkali se  
in domov odšli.

**Vita Lesjak**

## MORJE

Je veliko in slano.  
Je včasih tudi nežno.  
Je lepo in se svetlika.  
Je toplo, ko ga sonce ogreje.  
Je ponoči mirno in mrzlo.  
Je streha za morske zvezde.  
Je gugalnica za galebe.

**Maja Senegačnik**



# ŽIVLJENJA OBRAZ

## ČAS PA HITRO MINEVA

V Slovenj Gradcu sem se rodila,  
v Črni preživljala sem čas,  
mama in oče sta me vzgojila,  
tu spoznala sem življenja pravi obraz.

Kmalu sem prijatelje spoznala,  
z njimi potujem skozi norost,  
kar hitro sem v šolo se podala  
in tako mineva moja mladost.

Šport zanimal me je vedno,  
tudi glasba je moja strast,  
včasih vse bilo je bedno,  
danes nad življenjem imam oblast.

Čas kar hitro mi mineva,  
kmalu drugam bom odšla,  
zdi se, da vse kar prehiteva,  
a vedno rada v Črno bom prišla.

Tu se moja pesem zaključuje,  
cela večnost je še pred mano,  
od mene se veliko pričakuje,  
moje življenje še zdaleč ni končano.

**Rina Repnik**

## IN ŽE DEVETI RAZRED ZAKLJUČUJEM

Ko sem marca pokukala na svet,  
bila sem drobna, a močna,  
mojemu bratu svet postal je odpet,  
zanj vedno bom ostala priročna.

Prvič šolski prag sem prestopila,  
prvič sem kontrolno pisala,  
prvič me je žoga odbila,  
zadnjič sem pri pouku matematike risala.

Z osmimi leti sem že odbojko igrala,  
z devetimi pa sem raje tekla.  
Hitro sem tudi citre zaigrala,  
teku pa se še nisem odrekla.

Ko me je od pubertete začelo mešati,  
prijatelji so me čudno gledali,  
šola je začela po malem pešati,  
začela sem po klopeh posedati.

Zdaj deveti razred zaključujem,  
prijatelje in sošolce pogrešala bom močno,  
v šoli pristala bom na tujem,  
kar tukaj ostala bi še dolgo.

**Nuša Bahč**

## NE BI ZAMENJAL

Iz rojstnega mesta  
prinesli so me v vas,  
kjer smeha je mojega  
slišati bilo glas.

Tekal in skakal,  
norel sem za tri;  
in čeprav je težko verjeti,  
doma igral se s kockami.

Živim v majhni vasici,  
kjer ni veliko ljudi,  
z eno majhno trgovino  
in tremi hišami.

Poti so peščene,  
kolo kar drvi,

težko je ujeti ovinke,  
če zavora slabo drži.

Vasica je majhna,  
v njej hiše so tri,  
a nikoli jih za mesto  
zamenjal ne bi.

**Rok Kuzman**

## IN ŽE JE TU PUBERTETA

Prijokal sem v Slovenj Gradcu  
mami in očetu na svet,  
takrat se je začelo  
moje življenje zares.

Hoditi in govoriti  
počasi sem se naučil  
in prva je beseda  
iz ust meni ušla.

Vrtec me ni dobil,  
me pa zato je pes,  
lep čas v postelji sem ležal,  
je bil to hud zelo ugriz.

Prvi razred se je začel  
in s tem prijatelji,  
naučil sem se pisati  
in tudi brati.

Leta so kar hitela,  
zdaj puberteta je,  
so se začela dekleta,  
in mama tečna je.

**Klemen Ramšak**

## BRAT MI JE PLENICE MENJAL

Bila je hladna januarska noč,  
v slovenjgraški bolnišnici rabila sem pomoč,  
da na svet sem prikobacala,  
že takrat sem se ves čas smejala.

Doma bratec me je žvciral,  
s poljubčki me je bombardiral.  
Menjal mi je plenice,  
pozimi pa rokavice.

Pravljico želela slišati sem vsak dan,  
zato mi očka bral je ves zagnan.  
S prijatelji sem se z žogo igrala,  
povrh vsega pa še gol sem dala.

V vrtec rada sem hodila,  
mama vsak dan me komaj je zbudila.  
Z veseljem sem tja pritekla,  
mami samo še baj baj sem rekla.  
Kmalu v šolo sem prispela,  
tam sem skoraj omedlela.  
Toda kmalu sem se zaljubila,  
čisto glavo sem izgubila.

Sedaj v devetem sem razredu,  
kjer je čisto v redu.  
Tu učim se več kot dobro  
in tudi počutim se sladkobno.

**Barbara Lužnik**

## PRIHAJA SVET MODREJŠIH ODLOČITEV

Bila je sobota,  
ko sem se prikobacala na svet.  
Mogoče se je zdela kot kakšna zarota,  
saj z ostalimi dojenčki smo hoteli vrešče zapet.

Po nekaj letih momljanja  
ter čudnih glasov  
vedno manj je popoldanskega spanja,  
vedno manj bavčijev.

V šolo prvič sem stopila,  
konec tam igranja je bilo,  
rada sem se kaj dogovorila,  
s tem moje brezskrbno otroštvo je odšlo  
v svet skrbi,  
modrejših odločitev,  
ter smučarskih stvaritev;  
deveti razred rada končala že bi.

**Ines-Urška Osojnik**

## OSNOVNE ŠOLE SE BOM ZNEBIL

V SG-ju sem prijokal na svet,  
tedaj še v cunje odet,  
sta me oče in mati odpeljala domov,  
kjer sem prvič stopil na krov.

Naslednji so prišli koraki  
v otročjih copatkih.  
Kar naprej sem poskakoval,  
da sem si tla koval.

Zatem pa beseda je prišla,  
momljanje in spakovanje pa sta za vedno odšla.  
Starša sta bila zelo vesela,  
da sta od sreče kar žarela.

S tremi leti stopil sem v vrtec,  
večinoma pri miru stal  
in si ljudi ogledoval,  
najraje pa seveda spal.

Pride prvi razred,  
kjer spoznal sem fletno punco,

zabaval sem jo z vici  
in na gugalnici jo »gunco«.

Veselo skočil sem na »dilce«  
in po hribu dol brzel,  
zdelo se je kar naporno,  
mogoče nisem se dovolj zavzel.

Zanimam se za nogomet,  
ki je boljši kakor rokomet,  
zraven pa še odbojka,  
da bila bi srečna trojka.

Sedaj v devetem sem razredu,  
kmalu osnovne šole se bom znebu.  
Kam naprej, pa še ne vem,  
najbrž na »teksas« grem.

**Nejc Plaznik**

### ŠE DOLGO BOM PRI POUKU ŽDELA

Pred trinajstimi leti sem se v bolnici rodila mami in očetu  
ter celemu svetu.  
Z mano je na svet prišla  
še moja sestra dvojčica.

Pred mano bil je še ves svet  
dolgočasen in napet.  
Ko sem prvič v šolo šla,  
sem se cmerila za dva,  
raje bi doma ostala,  
brez skrbi v postelji smrčala.

Še zdaj, po nekaj letih, mi je misel ta v glavi ostala,  
a če ne bi v šolo jaz hodila,  
ne bi prijateljev dobila.  
Sama bi doma bila  
neumna majhna deklica.

Ker pa dobro službo bi imela,  
bom še dolgo pri pouku ždela,  
medtem pa si bom pesem pela,  
da le enkrat se živi  
in učimo se vse dni.

Pred kratkim sem dobila psa,  
najboljšega prijatelja.  
Živali rada imam zelo  
in vse življenje bo tako.

**Neja Puc**

### PRAVI FANT

Še v pleničkah sem bil,  
ko sem svet okrog sebe se spoznavati učil.  
Lučke bele, lučke rdeče,  
mimo moje posteljice bežeče.

Na noge postavim se  
in hitim in hitim na vse strani,  
da le kaj izpod nog mi ne zbeži.

Srečne so moje urice bile,  
ko sredi trav igral sem se,  
metuljčke sem lovil  
in pikapolonico pred čmrljem skril.

V šolo je treba bilo,  
črke velike so gledale me,  
kot da mi govore,  
učenje in znanje, to je zate.

Sedaj sem postaven mlad fant,  
mozolji na čelu in nosu mi žare kot pravi diamant.  
Pa kaj zato, čez leto bom že mali maturant,  
Žiga, pravi fant.

**Žiga Zanoškar**

## ŽIVLJENJE INVALIDA

Življenje invalida je težko. To si običajni ljudje brez težav težko predstavljamo. Življenje brez rok, nog ali z duševno motnjo ni predstavljivo. Že z rojstvom lahko postaneš invalid ali pa se kasneje hudo poškoduješ. Invalidi so enakopravni državljani z vsemi enakimi pravicami. Imajo pravico do samostojnega življenja, do zaposlitve in do enakopravne obravnave med ljudmi. To pomeni, da se teh ljudi ne sme zasmehovati, kajti to se lahko zgodi vsakemu izmed nas. Delovno mesto, ki si ga lahko zagotoviš z dobro izobrazbo, ga bodo invalidi (z enako izobrazbo) dobili dvakrat težje. Marsikatera država v EU si že prizadeva izboljšati zaposlitev invalidov, s katero bodo le-ti lažje postali finančno samostojni. Ker si invalidi želijo samostojnosti, jim pomagajo primerno usposobljene osebe, ki jim nudijo pomoč pri osebni negi, življenjskih aktivnostih, oskrbi, spremstvu in družabništvu ...

Vsi krajani Črne že dolga leta živimo z duševno prizadetimi in gibalno oviranimi osebami, saj je v našem kraju Center za usposabljanje, delo in varstvo, in jih temu primerno tudi sprejemamo. Tudi v naši družini je tako, mogoče še bolj, saj je mama zaposlena že 20 let kot medicinska sestra. Z njo se večkrat pogovarjava o otrocih in odraslih, ki so na usposabljanju ali v varstvu, so pa tudi taki, ki se vsakodnevno vozijo v Center s kombijem in nazaj. Velikokrat mi pripoveduje o vseh skrbnih starših otrok, ki jih za vikende, kljub težavam, vzamejo domov. Najbolj se spomnim dečka, ki je že od rojstva priklenjen na voziček. Njegova duševna motnja ni tako huda, zato se vsega zaveda. Ima voljo do življenja, skrbne starše, ljubezen; edino, kar mu manjka, je možnost gibanja. Včasih je potrten in žalosten, včasih spet vesel, da živi, da ga okolica sprejema, da ima še vedno dom, tu pa je tudi obkrožen z ljudmi, ki skrbijo zanj in ga imajo radi. Star je približno toliko kot jaz, zato mi to še na nek način da bolj misliti. Se zavedamo, mi zdravi, kaj imamo, ko lahko vsak dan gremo v šolo, se učimo, med odmori veselo tekamo gor in dol po stopnicah, spet hitimo domov, popoldan preživljamo čas na ulicah, se ukvarjamo vsak s svojim športom?

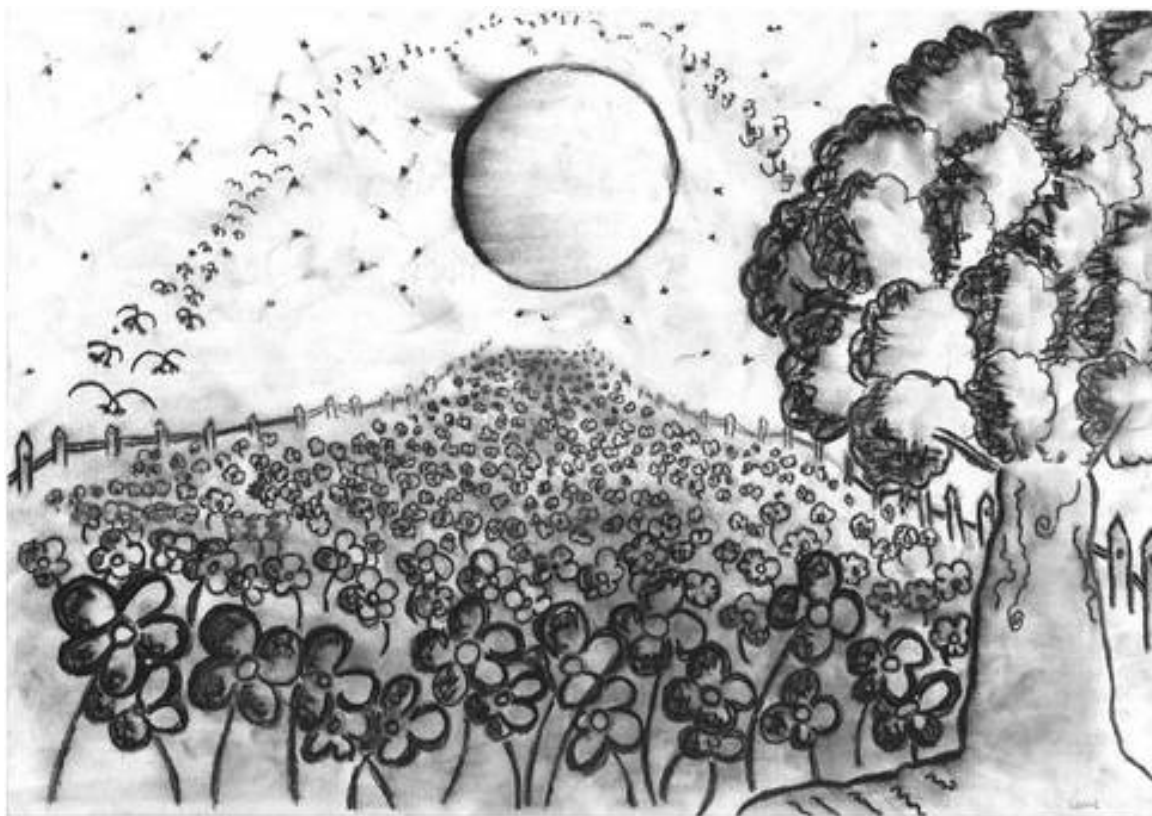
Poznam pa tudi fanta, ki je kot otrok bil zdrav, pa je doživel prometno nesrečo in pri dveh letih pristal na invalidskem vozičku. Koliko moči, koliko odrekanj, koliko pretočenih solz, a pomoči ni, on in vsi njegovi so se morali sprijazniti z usodo. Zdaj že več kot deset let vsak dan pride v Center, popoldan ga odpeljejo nazaj domov. In kadar ne more v Črno, je žalosten, saj ima tu prijatelje in jih pogreša, kadar ni z njimi.

Ko sem bila nekoliko mlajša, sem večkrat po pouku odšla k mami v službo. Vsi tamkajšnji otroci, mlajši ali starejši, so se me razveselili. Zanje sem bila kot drug človek, ki vsake toliko in toliko časa pride na obisk. Bili so me veseli, niso me gledali čudno, kot smo jih včasih mi. Čeprav tem otrokom ne moremo pomagati, jim lahko polepšamo dan. Otroci, ki so drugačni tako ali drugače, so veseli in

zadovoljni z vsem, kar imajo, pa čeprav so na trenutke slabše volje, žalostni, ker pogrešajo družino. Še dandanes, ko sem stara že 14 let, se me spominjajo. Ko na hitro pritečem v ambulanto Centra, me vsi pozdravljajo, kličejo me po imenu ter se mi z žarki sonca in upanja v očeh nasmihejo. Tudi ko se srečamo na cesti, me vsi vljudno in toplo pozdravijo. Večkrat mi mama domov prinese voščila ali pozdrave, tudi kakšno plišasto igračko. Čez poletje dobim nekaj razglednic z morja, kamor odhajajo. Če lahko komu polepšam dan samo z nasmehom, pogledom ali obiskom, ga lahko tem otrokom. Že če jih pozdraviš, jim to veliko pomeni, saj si želijo biti kot ti. Želijo si teči, plavati, igrati instrumente, želijo si biti »normalni«. Njihova velika želja je biti sprejet med ljudi, biti ljubljene, takšen kot si.

Takšne ljudi je treba sprejemati, treba jih je spoštovati, kot spoštujemo sočloveka, ki ni invalid, ki nima nikakršne motnje. Bilo bi prav, da se nad svojim obnašanjem zamislimo, da uredimo svoje mišljenje. Vsako življenje je vredno živeti, pa naj bo tako ali drugačno, kajti nikoli ne veš, kdaj ti kruta usoda to pot prekine.

Nuša Bahč





## POSVETILA

### VITI REPNIK

Vita so te poimenovali,  
Igrivost in veselost sta te zaznamovali,  
Tvoja sestra sem postala  
In ob tebi skozi otroštvo potovala.

Rada s tabo se smejim,  
Energijo svojo podvojim,  
Pojeva v sobi dolgo v noč;  
Najin dan ni vržen proč.  
In ko s kovčkom skozi vrata greš,  
Komaj čakam, da nazaj prispeš.

Rina Repnik

### MOJEMU BRATU

Ti si moj brat starejši,  
Ampak tudi veliko pametnejši.  
Delo ti je bila neznanka,  
Edino prosta pomoč pa stara znanka.  
Jokaš se skoraj ne nikoli več,  
Utrujen pa mi deluješ vedno več.

Ješ veliko stvari,  
Edino zelenjava ti ne diši.  
Len nisi nikoli in nikdar,  
Enkrat na teden pa si sam svoj gospodar.  
Nekajkrat na mesec se oglasiš doma,  
Ugotoviš, kdo te še rad ima.

Tea Jelen

## ANŽETU BAHČU

Ali si vedel, da prišla bo mlajša sestra na svet?

Nuša ji je ime in zna noret.

Že ko si v osnovno šolo šel,

Enkratne ocene si imel.

Tudi zdaj ko na višjo šolo hodiš,

Univerzo večkrat na dan preblodiš.

Brat si moj in boš to tudi ostal,

Ampak ne vem, če boš kdaj to prebral.

Hočem še povedati, da odbojka je tvoja strast,

Čeprav včasih bi raje v igrišču imel vso oblast.

Upam, da boš vedno moj junak in da nikoli ne boš postal bedak.

**Nuša Bahč**

## MOJI SESTRI NEJI

Mlajša od mene si pet minut,

Obema od naju je dober pršut.

Je grozna čebula in tudi pire,

In tudi pečenic se jesti ne sme.

Seveda živali so najina strast,

Edino podganam nastavlja past.

Salamo in sir pustiva za pse,

Tudi krompirja je dosti za vse.

Radi prebereva kakšno knjigo na teden,

In s tem skrbiva za besedni zaklad, za šolo potreben.

Nobeni zjutraj se vstati ne da,

Edino če ata se dere za dva.

Je pri naši hiši zmeraj lepo

In upam, da dolgo še tako bo.

**Urša Puc**

## BARBARA LUŽNIK

Bila je deklica mala,  
A nato fanta je spoznala.  
Resnično se je zaljubila,  
Barbara glavo je čisto izgubila.  
A kaj, ko bila je premala,  
Res mislila, da je to šala.  
Amorja je malo umirila,

Ljubezen na strani je pustila.  
Urno se je odločila,  
Žal se ne bo nikoli več zaljubila.  
Nikoli tega ni izpolnila  
In hitro k novemu fantu na pot je krenila.  
Končno se je spet zaljubila.

Barbara Lužnik

## HREPENENJE

Hrepeneti po nekom tako močno,  
Rad imeti ga po ovinkastih poteh,  
Enkrat močnejše, ker je daleč tako,  
Pogrešati njegov iskriv nasmeh.  
Eno je gledati njegove oči,  
Nekaj čisto drugega je imeti pripravljen glas zanj.  
Eno je, kako se takrat počutiš ti,  
Nekaj drugačnega je pogrešati ga manj.  
Je to res tisto, po čemer hrepenimo vsi,  
Enkrat v življenju boš spoznal prav ti.

Ines-Urška Osojnik

## LJUBEZEN

Ljubezen vame je stopila, jaz ljubila sem te.  
Je bila to prava ljubezen, tega nihče ne ve.  
Ustvarjena sem bila samo za tebe in za najine skupne dni,  
Bojujem se z mislijo, da te ob meni več ni.  
Enkrat bom spoznala, kaj v mislih si imel ti,  
Zato jaz zaupam samo sebi, ker to prav se mi zdi.  
Edino kar ostane mi, je spomin na najine skupne dni.  
Naj bodo spomini lepi, najina ločena življenjska pot pa srečna.

**Katja Fajmut**

## LOVRO

Lep je pogled na gore,  
tam v daljavi za temnimi gozdovi  
mogočno stoje.

Obsijane s soncem v odsevu vode  
te prelepe gore ogledujejo se,  
v kamnitem srcu  
se same sebi zaljubljeno smeje.

Visoko poleteli so orli čez plan,  
pozdravljali gore in se jim klanjali ves dan.  
Ves sončen dan.

Reke so tekle čez zeleno ravan,  
kot tepih ob nogah gora poravnan.  
Mehak, dišeč, zasanjan.

Orli letite, letite v nebo,  
pozdrave nesite mojemu bratu v slovo.  
Povejte mu, povejte, naj čaka na me.  
Ko prišel bo čas,  
ga še jaz pozdravim smeje.

**Žiga Zanoškar**



## NA GLAVO OBRNJENO

Letos je zima tako dolga, da bi pomislili, da Zemlja stoji.

Občutek imam, da počitnice tako hitro minejo, da ne uspem napisati SMS-a do konca.

Kaj gledamo po TV? Po navadi tisto, kar ujamemo med reklamami.

Smeh je pol zdravja. Kateri pa je drugi pol?

**Rina Repnik**

Počasi se daleč pride, hitro pa kmalu.

Smeh je poceni, saj je po navadi na tuj račun.

»Nimam časa« je posledica slabega načrtovanja.

Le smetani se cedita med in mleko.

Bolje mrtvi živec kot živi mrtvec.

**Timotej Fajt**

V parlamentu je kot v kotlu, kjer vedno vre.

Rojstvo je začetek peklenske poti.

Da nisem ženska, bi bila moški.

Življenje je kot cocktail dobrega in slabega.

Ko sanje postanejo resničnost, ni razloga za spanje.

**Gabrijela Zmrzlikar**

Kdor visoko leta, nizko pade, zato so politiki čisto plavi.

Kdor veliko laže, mu zraste dolg nos, zato so nekateri ljudje veliko na lepotnih operacijah.

Kdor molči, desetim odgovori, zato so učenci med spraševanjem tiho.

Denar je sveta vladar, zato pa politiki vodijo državo.

Kdor veliko bere, več vidi, zato neumni nosijo očala.

**Tea Jelen**

Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade in ga povabi na obisk.

Brez muje se še čevelj ne obuče, brez obiska pa se ne sezuje.

Osel gre samo enkrat na led, naslednjič si izbere partnerja.

Naloga je nadloga, če jo pišeš brez razloga.

**Nuša Bahč**

Jabolko ne pade daleč od drevesa, razen če je drevo na strmem pobočju.

Danes nisem vstal z levo nogo, le kako bi, če pa sem padel s postelje.

Kdor z malim ni zadovoljen, velikega ne dobi, razen če ima dovolj denarja.

**Urh Orlčnik**

Bolje biti pijan nego star. Lahko pa si tudi oboje.

Eno jabolko na dan prežene zdravnika stran. Če ga dobro zadeneš.

Kogar se bojiš, tega ne ljubiš. Razen če je to tvoja žena.

**Klemen Mlinar**

Učenje je najboljša naložba za krizne čase.

Roke spadajo k telesu, ne k delu.

Če imaš veliko glavo, še ne pomeni, da veliko veš.

Jok in smeh sta dvojčka, ki ju nihče ne loči.

Če si najslabši med dobrimi, še ne pomeni, da si slab.

Imeli smo toliko prostora kot sardine v konzervi.

**Jan Slatinek**

Upanje umre zadnje. Na kaj potem upaš v grobu?

Pouk je zanimiv, če si zanimivega narediš.

Delo krepi človeka, v resnici pa človeka krepi hrana.

Še slepa kura zrno najde, če je le zlato.

Kdor dela, naj je; kdor je, naj še dela.

**Blaž Štifter**

Spoštoval je resnico, dokler ga niso ujeli na laži.

Hotel je priti visoko, sedaj v dvanajstem nadstropju čisti tla.

Kar lahko storiš danes, ne odlašaj na jutri, razen če je to zapravljanje denarja.

**Rok Kuzman**

Voznikom zima še pošteno zagode, vendar ne na pravo struno.

Laž ima danes tudi dolge noge.

Pametni ljudje se učijo iz tujih napak, bedak pa iz svojih.

**Žiga Zanoškar**

Jabolko ne pade daleč od drevesa, razen če je veja nad prepadom.

**Klemen Ameršek**

### DEČEK IZ OGLEDALA ME JE OBISKAL

Nekega deževnega dne sem bil sam doma. Nisem vedel, kaj bi počel. Stopil sem k ogledalu in se v njem ogledoval. Močno sem si zaželel, da bi se s kom pogovarjal. Tedaj se je zgodil čudež.

Pred mano je stal deček, ki je prišel iz ogledala. Eden drugemu sva se predstavila. Tudi njemu je bilo ime Jošt. Ugotovila sva, da oba zelo rada igra nogomet. Prinesel sem žogo in začela sva žonglirati. Nekaj časa nama je ta igra zelo dobro uspevala. Kar naenkrat mi je žoga ušla z nog in poletela v ogledalo. Zaslišal se je žvenket in ogledalo se je razbilo.

Deček, ki sem ga spoznal, je izginil, ne da bi se polovil. Zopet sem ostal osamljen. Skrivnosti čudežnega obiska nisem izdal nikomur. Želim si, da bi me deček še kdaj obiskal. Upam pa, da bo ogledalo ostalo celo.

**Jošt Krivonog**

### SREČANJE Z GRAJSKIM DUHOM

Nekega dne sem se igrala v gradu. Zagledala sem zelo stara vrata.

Približala sem se jim. Naenkrat so se kar sama odprla. Vstopila sem. Bil je mračen, vlažen podzemni grajski hodnik. Nenadoma sem zagledala belo postavo.

Zelo sem se prestrašila. Zakričala sem. Tudi bela postava je kriknila. Nato sem se opogumila in odprla oči. Pred sabo sem zagledala pravega duha. Še enkrat sem

zamižala in spet odprla oči. Nekaj časa sem ga le nemočno gledala, nato pa sem se predstavila.

Tako sem spoznala duhca Smrduhca. Bil je bel, s črnimi očmi in usti. Na srečo je bil prijazen.

Vprašala sem ga, kaj dela v teh mračnih hodnikih. Povedal mi je, da stanuje v gradu in je osamljen. Nekaj časa sva se pogovarjala, nato pa sva se začela igrati. Počutila sem se nenavadno.

Ko je bila ura sedem, sem se morala vrniti domov. S Smrduhcem sva se poslovila. Obljubila sva si, da se naslednji dan zopet srečava.

To srečanje z duhcem mi je bilo zelo všeč. Komaj čakam, da se bova spet srečala.

**Manja Delašjava**

## IZGINOTJE

Bil je lep dan, ko sem sedela v svojem naslanjaču. Kar naenkrat pa je zazvonil telefon. Drrrin, in že sem bila pri njem.

»Detektivska postaja Piko!« sem se javila. Oglasila se je neka gospa in mi povedala, da je izginil njen pes, ob istem času pa so se pojavili čudni zvoki.

Zadeva se mi je zdela sumljiva, zato sem odšla na njen dom. Še sreča, da mi je dala naslov.

Tam sem vse natančno pregledala, a nisem našla nič sumljivega. Ko sem že obupala, sem našla čudno omaro. V njej je nekaj praskalo.

Gospo sem vprašala, kje je ključ, a mi ni vedela povedati. Zagledala sem ključek pod omaro. Pobrala sem ga in vtaknila v ključavnico. Bil je pravi. Omaro sem odklenila. In kdo je bil v njej? Pogrešani kužek!

Kasneje sem ugotovila, da je kužek odšel ponoči na sprehod po hiši in se zaprl v omaro. Nekdo jo je kasneje zaklenil, kužek pa je bil ujet.

Odšla sem domov in se zleknila v naslanjač. Kaj je bilo potem? Drrrin! In že me je čakal nov primer.

**Nežka Piko**



# SVET JE KRUT

## ČRNO - BELO

Kako razumeti? - Ne vem.  
Prevelik problem - še vedno.  
Afrika. Azija. Evropa.  
Različni ljudje.  
Črno. Svetlo.  
Belo. Temno.  
Kako razumeti?  
Ukrepanje prepočasno.  
Poniževanje. Razlikovanje.  
Temnejša polt?  
**NE** moti me.  
**ZLOČINI. PROTESTI.**  
Kaj storiti?  
Rasa. Drugačnost.  
Pomembni? Navadni ljudje?  
Njih ne moti.  
**Mene pa!**

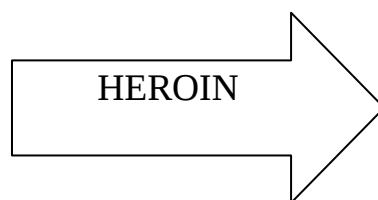
Nuša Bahč



ANJEJ

## ODVISNOST!

Ljudje smo uporniki.  
Drugi odvisniki.  
Poskusiš marihuano,  
kasneje heroin.  
Si zasvojen?  
Padeš v mamila,  
odrivaš družino.  
Zase se držiš.  
Jamajka? Kolumbija?  
Svet postane samo tvoj.  
Vzameš drogo, greš v svet.  
Država zapre ljudi.  
Alkohol? Cigarete?  
Zaprte ljudi pregrešne!  
Pravica? --> **NIKOLI!**  
Zapadeš v krizo,  
še igla te ne reši.  
Prepuščen si državi.  
Strgaš oblačila,  
greš na ulice.  
Poraza ne priznaš!



Z  
A  
S  
V  
O  
J  
E  
N  
O  
S  
T

Tea Jelen



## PROPAD SVETA

### **NASILJE. DROGE.**

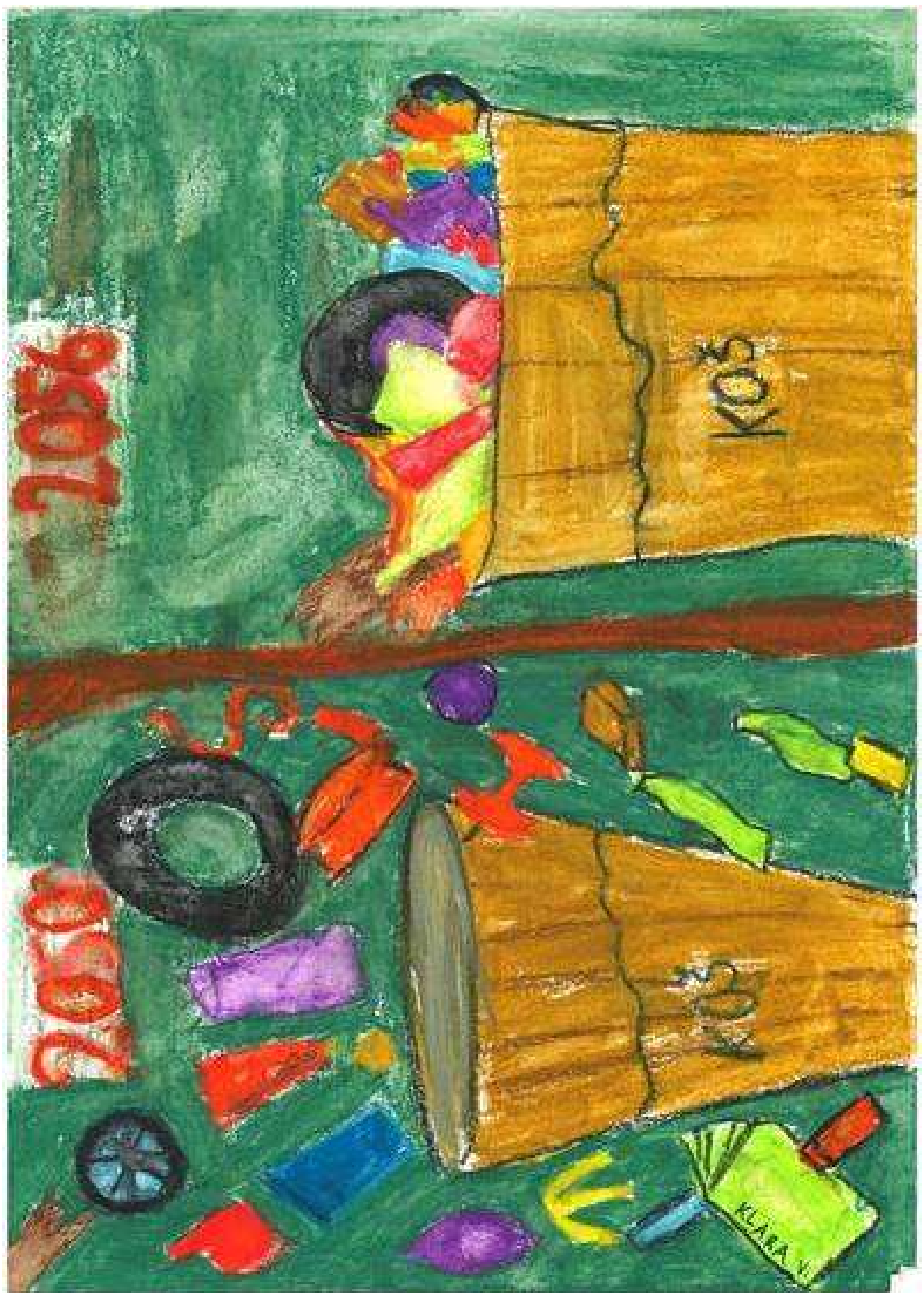
Vedno več kriminala,  
vedno manj ljubezni.♥  
Družine se oddaljujejo,  
zaupanja skoraj ni več.  
Ljudje se ne menijo za zakone.  
Bo vedno huje?

### **UGRABITVE. UMORI. POSILSTVA.**

Kje je smisel?  
Pomembni ljudje se ne zavedajo,  
ostali trpimo.  
Ko enkrat začneš,  
ni več poti nazaj.  
Kje je smisel?  
Svet propada,  
*\*pomagajte in naredite kaj koristnega! ☀*

Rina Repnik





## POGOVARJAMO SE

Intervju s Katro Kurnik

### DVOJEZIČNA ZVEZNA TRGOVSKA AKADEMIJA

**Katra Kurnik je danes že študentka, a še pred kratkim je obiskovala za naše pojmovanje nekoliko drugačno srednjo šolo, in to v tujini. Odločila se je za dvojezično Zvezno trgovsko akademijo v Celovcu.**

**Zakaj si se odločila za šolanje v Celovcu?**

Za šolanje v tujini sem se odločila iz več različnih vzrokov. Najbolj so me pritegnili tuji jeziki in celoten avstrijski šolski sistem. Na informativnem dnevu pa me je navdušilo samo vzdušje na šoli. Hkrati mi je bilo všeč tudi okolje. Šola je bila majhna, vendar sodobno opremljena, tako da smo imeli dijaki zelo dobre učne pogoje. Eden izmed razlogov je bila želja po samostojnosti.

**Kako bi nekomu na kratko predstavila Dvojezično zvezno trgovsko akademijo?**

To je petletna srednja šola, kjer pouk poteka v slovenskem in nemškem jeziku. Na šoli je dobro poskrbljeno tako za splošno kot tudi za strokovno izobrazbo, saj smo poleg splošnih predmetov imeli tudi različne strokovne ekonomske predmete. Veliko pozornosti program šole posveča učenju računalništva, tehnologije in komunikacije. Poleg tega, da je šola strokovno usmerjena, se lahko dijaki po končanem šolanju vpišejo na kateri koli visokošolski ali univerzitetni program. To pomeni, da je matura splošna, hkrati pa tudi strokovna, kajti po opravljeni maturi se lahko dijaki zaposlijo v gospodarstvu.

**Prej si omenila, da so te pritegnili tuji jeziki. Kateri in zakaj?**

Vedno sem si želela, da bi znala govoriti čim več tujih jezikov, kajti znanje le-teh je v današnjem času in svetu bistvenega pomena; skoraj ni delovnih mest, kjer ne bi zahtevali znanje tujih jezikov in s tem se človek lažje znajde v svetu. Na šoli smo se poleg slovenščine in nemščine, ki sta bila učna predmeta, obvezno učili tudi angleščino in italijanščino. Slovenščina je moj materni jezik, zato nisem imela težav. Ob prihodu v Celovec je bilo moje znanje nemščine zelo skromno in v prvih treh letih smo imeli slovensko govoreči dijaki veliko dodatnih ur nemščine. V teh letih smo poskušali nadoknaditi in dohiteti nemško govoreče kolege. Mislim, da je znanje, ki sem ga pridobila pri nemščini, zelo bogato. To pa smo morali dokazati pri maturi, saj je morala biti polovica mature izpolnjena v slovenščini, polovica pa v nemščini. V teh petih letih sem imela priložnost naučiti se italijansko, kar je bila moja velika želja; zahvaljujoč naši strogi profesorici je moje znanje italijanščine danes solidno.

**Kako poteka dvojezični pouk?**

Sam potek pouka je odvisen od vsakega profesorja. En način je takšen, da profesor nekaj časa govori v nemškem jeziku, potem pa spontano preklopi na slovenski jezik in snovi ne ponavlja v obeh jezikih; samo na koncu ure bistvene podatke pove dvojezično. Pri drugem načinu se profesor orientira na literaturo, kar pomeni, če je učbenik v slovenskem jeziku, predavanje večinoma poteka v nemškem jeziku. Če je učbenik v nemškem jeziku, pa je postopek obraten.

**Kje si med časom šolanja prebivala?**

Tekom šolskega leta sem prebivala v Slomškovem domu, to je bil dijaški dom v centru Celovca, ki je sprejemal tako slovensko govoreče dijake kot nemško govoreče. Bil je zelo majhen, saj je v njem prebivalo le štirideset dijakov, kar pa je bilo odlično, saj smo se vsi med seboj poznali, tako da je bilo ozračje podobno družinskemu. Popoldne po pouku smo imeli dve obvezni uri. Kljub temu je ostalo dovolj prostega časa. Vzgojitelji so poskrbeli, da nam nikoli ni bilo dolgčas, saj so nam zmeraj ponudili veliko dejavnosti.

**In s čim se ukvarjaš zdaj, ko si končala dvojezično zvezno trgovsko akademijo?**

Trenutno obiskujem drugi letnik medicinske fakultete, smer dentalne medicine v Ljubljani. Želela sem nadaljevati študij v Avstriji, ampak na žalost nisem opravila sprejemnih izpitov v Gradcu; ker pa je bila želja po poklicu zelo velika, sem se nato vpisala v Ljubljano, kjer se imam trenutno zelo lepo.

Hvala za zanimive odgovore.

**Martin Kurnik**

## DUHOVNIK, KI Z VESELJEM OPRAVLJA SVOJE DELO



*Med veroukom 8. razreda sva prosili duhovnika Toneta Vriska, če z nama opravi intervju. Bil je zelo vesel in takoj sva pričeli z vprašanji.*

### **1. Odločili ste se, da postanete duhovnik. Kaj je odločalo o tem, da ste se izučili za duhovnika?**

Sam izhajam iz kmečke družine in pri naši hiši smo bili vsi krščansko vzgojeni, tako moji starši kot stari starši. Nas je bilo pet v družini in vprašanje krščanske vere je bilo del našega življenja.

### **2. Kje ste študirali za duhovnika?**

Kakor vsak učenec sem najprej končal svojo osnovno šolo, ki sem jo obiskoval v Vojniku, to je blizu Celja. Gimnazijo sem obiskoval v Celju in nato teološke študije v Ljubljani in v Mariboru.

### **3. Kakšna je bila pot do konca študija?**

Ta študijska pot je bila najbolj povezana z domačijo. Nismo imeli štipendije, saj so bili časi, ko smo pač bili vezani samo na tisto, kar so nam dali starši, kar sem si med počitnicami zaslužil s svojim delom, doma, na zemlji. In tako sem s tem živel in si pri tem tudi tako pomagal. O tem, da so imeli nekateri štipendijo, nikoli nisem nič vedel. Ničesar nisem imel, ampak sem si marsikaj s svojim delom prislužil.

### **4. Kje ste opravili prvo mašo in kako je potekala?**

Vsak duhovnik ali vsak študent bogoslovec, ki konča svoj študij, ima novo mašo. To je slavlje za vso župnijo, posebej za domače, sorodnike. Tako so mi tudi v Vojniku 8. julija leta 1973 na naši domačiji pripravili veliko slavlje. Povabljenih je bilo nekaj sto gostov. Nova maša je bila v Vojniku, posvečen pa sem bil 29. julija istega leta v mariborski stolnici.

**5. Ali ste bili že prej v kakšni drugi župniji, preden ste prišli v župnijo Črna na Koroškem?**

Kot novomašnik sem bil eno leto v domači župniji Vojnik, tudi v Ljubečni, to je sosednja župnija in še v eni - Novi Cerkvi. To je bilo tisto leto, ko sem še delal zadnji letnik bogoslovja (6. letnik) in za vikend, torej v petek, soboto in nedeljo, sem pomagal na župniji. Od tam sem potem šel leta 1974 na župnijo Križevci pri Ljutomeru. Tam v bližini Ljutomera sem preživel štiri lepa duhovniška leta. Od tam pa sem leta 1978 prišel v župnijo Črna na Koroškem, tako da sem med vami in z vami že čez 30 let.



**6. Pri maši pobirate denar. Ali dobite veliko denarja in kam ta denar gre?**

Vsaka maša ima tudi del, ki se imenuje darovanje. Duhovnik vemo, da so tam vino, voda, hostije. Verniki pa svoj dar namenijo s tem, ko prispevajo svoj delež za vzdrževanje župnije. Veste, pri maši je vedno prižganih veliko luči, pozimi je vključena peč, da nam je vsaj malo toplo, poleg tega se vedno kaj obnavlja. V naši župniji so tudi lepe zastave (bandere), ki jih obnavljamo in so nekako okras ter kažejo na zgodovino naših prednikov. Denarja je gotovo premalo, ampak največ naredijo naši župljani prostovoljno, sami, in zato je marsikaj lažje narediti, kakor da bi morala vsak korak, vsako malenkost plačati župnija. Naša fara je sestavljena iz dobrih del in dobrih ljudi.

**7. Kaj vse potrebujemo za cerkveno poroko in zakaj?**

Letos moram reči, da je zelo lepo leto. Veliko porok smo že sklenili v naši župniji, tudi na Brezje je šlo nekaj naših mladih družin in tudi mnogi so že obhajali zlato poroko, kar pomeni, da že 50 let in več živijo skupaj v zakonu. Kdor hoče prejeti sveti zakon, mora imeti tudi pogoje. Pogoji pa so zakramenti: sveti krst, obhajilo, sveta spoved in sveta birma. Če nimaš teh zakramentov, ne moreš skleniti svetega zakona.

**8. Ali ima poklic duhovnika določeno starostno omejitev za delo?**

Gotovo. Tudi duhovnik opravlja svojo delovno dobo. Tudi sam plačujem socialno in pokojninsko zavarovanje in kot vsak župljan oz. državljan gre tudi duhovnik v pokoj. Sam imam še nekaj let do tega. Ampak o tem še ne razmišljam, ker še z veseljem opravljam svoje delo.

**9. Ali imate kaj prostega časa in kako ga preživljate, če ga imate?**

Moj prosti čas je na žalost na treh župnijah, kjer delam. To je v župniji Črna, Javorje in Koprivna. Na primer: ponedeljek, 28. september. Zjutraj sem imel mašo ob osmih, nato sem pohitel v Javorje, tam delamo novo streho na hlevu, kjer bomo naredili vaški kmečki muzej. Potem sem prihitel semkaj, kjer so me čakali moji najmlajši (2. razred), ob njih sem pohitel v Koprivno, kjer sem imel verouk, odšel sem tudi v Žerjav. Nato sem šel nazaj semkaj, kjer bom do petih imel verouk s šesto-, sedmo- in osmošolci. Tak je moj delovni dan dan za dnem. Ob nedeljah pa zopet cel dan sv. maše ter razne lepe slovesnosti. Časa, da bi ne vedel, kaj z njim, nimam, ampak sem vesel, ker je veliko dela.



**10. Za konec bi vas radi vprašali, kdaj je ta cerkev sv. Ožbolta nastala in koliko sprememb je že prestala?**

Vemo, da je ta naša župnijska cerkev iz leta 1863, torej je bila zgrajena pred približno 150 leti. Ogenj je uničil velik del vasi in medtem je tudi župnijska cerkev sv. Ožbolta zagorela. Seveda, ko ogenj zajame stavbo, uniči vse. To, kar danes vidimo, je neoromanski slog. Danes imamo to našo župnijsko cerkev lepo urejeno od zunaj in znotraj. Opremljena je s sodobnimi pripomočki. Imamo čudovite orgle. Tako imamo vse, kar potrebujemo za bogoslužje, za lepe in žalostne dogodke.

Besedilo: **Kristina Čofati**  
**Teja Kelenc**

Fotografije: **Sanja Skarlovnik**



## IZ PESNIŠKE DELAVNICE TONETA PAVČKA

### MUČI ME

Vsakega nekaj muči,  
le mene muči vse.  
Muči me vstajanje,  
muči me učenje,  
muči me pospravljanje,  
muči me prav vse.

Vsakega nekaj muči;  
naj bo dedek ali babica,  
naj bo očka ali mamica,  
naj bo teta ali stric,  
naj bo mačka ali pa ptič.

Dedka muči bolezen,  
babico muči križ,  
očka muči mamó,  
mamo pa jaz.  
Teto muči služba,  
strica pa družba,  
mačko muči miš,  
ptico muči riž.

Vsakega nekaj muči,  
le mene muči vse.  
Muči me sestra,  
muči me čas,  
muči me šola,  
kjer mučim se jaz.

**Jaka Kompan**

## TOŽBA

Vsak se s kom igra:  
delavec z delodajalcem,  
žoga z igralcem,  
knjiga z bralcem, gora s pohodnikom,  
življenje pa s človekom.  
Vsak se s kom igra.

Ladja z mornarjem,  
list s pisarjem,  
močvirniki z barjem,  
grad s kraljem,  
sprej pa s komarjem.  
Vsak se s kom igra.  
Tudi krt z vrtom  
in pralka s prtom.

Le z mano se nihče ne igra;  
sem kot kakšna mlaka,  
v katero nihče še prstov ne pomaka.

**Matic Močivnik**

## PROBLEM

Vsak ima nekoga rad:  
nogometaš žogo,  
gobar gobo,  
pevec mikrofon,  
glasbenik saksofon,  
pivec pivo,  
kmet pa njivo.

Le mene nihče ne mara,  
zato sedim doma  
in me gleda  
stara omara!

**Blaž Burica**

## NE POVEM ...

Muči me problem,  
vendar ne povem,  
nekaj muči me zelo,  
da mi mimo vse je šlo.

Nimam kaj povedat,  
le v zrak znam gledat,  
nič vam ne priznam,  
raje grem drugam.

Ne morem več sedet,  
ker mi je zmanjkalo besed,  
nimam več moči,  
kar iz rok beži.

**Matic Pečovnik**

## OH, PROSTI ČAS

Vsak ima kaj prostega časa:  
dedek in babica,  
očka in mamica,  
celo luna svetla in sončece zlato,  
jaz pa delam marljivo  
in se oziram na še neobdelano njivo.

Odločam se,  
da to bom še opravil,  
potem pa utrujen  
noge v posteljo pospravil.

Ko pridem domov,  
se na dolgo pretegnem,  
a spomnim se,  
da nalogo narediti še utegnem.

Postelja naj še malo potrpi,  
mene še na stranišče tišči.

Vsi imajo kaj prostega časa,  
le jaz moram samo delati  
do večernega mraza.

**Vasja Vončina**

### SMEJALNI PROBLEM

Vsak se s kom smeji na slabe dni:

trava s kravo,  
robček z nosom,  
kreda s tablo,  
pijanec s flašo,  
rit s stolom,  
torba s hrbtom,  
cepec z banano.

Banana cepcu pade po tleh  
in vsi na svetu prasnejo v smeh,  
le ubogi cepec je čisto na tleh,  
pritožuje se o vseh stvareh.

Mediji ga pomirjajo,  
da smeh ni greh  
in cepec še sam prasne v smeh.

Smeji se do dveh,  
da od smeha še jaz padem po tleh.

Ko se končno zavem,  
v rešilnem avtu sedim z ljudmi,  
ki so od smeha popadali.

**Nina Kaker**

### SLOVENŠČINA

Pridevnik je deževnik,  
proza pa je doza,  
pravljica je mravljica,  
samostalnik pa vrtalnik,  
branje ni za spanje,  
znanje pa so sanje.

**Matic Pečovnik**

## TOŽIL BOM

Ta dan kot vsak  
ni bil enak.  
Meni se v šolo mudi,  
pri pouku pa učiteljica hiti.

Doma pa nič ne vem,  
v obraz sem ves zelen.  
Klop nenehno ropoče,  
mlajši brat se pa joče.

Jaz sem hotel mir,  
a v kuhinji mama reže sir.  
Meni nikoli ne ostane časa,  
pa zagledam dva berača.

Prosita me za denar,  
nimam ga, postal bom kelnar.  
V meni se žalost rodi,  
od tuge vse me boli.

Vse narobe naredim,  
domov spat hitim.  
Tožil bom ta dan,  
zato jutri ne bom zaspan.

**Domen Bezjak**

## KLICAJI, VEJICE IN PIKE

Slovenščina je prava ženščina,  
klicaje, vejice in pike ima.  
Klicaj na koncu povedi vrešči,  
pika na koncu stavka spi,  
vejica pa se v sredino nastavi.  
Sklonov šest te sredi noči zbudi  
in vpraša: »Kaj smo mi?«  
Če sredi noči ti do odgovora ni,  
le mirno spi,  
zjutraj se ti glava zagotovo zbistri.

**Nina Kaker**

## PRI SLOVENŠČINI

Pridevnik se na listu kaže kot bojevnik,  
veliki bojevnik,  
ki je števnik,  
a hkrati vidimo tudi pravljico,  
majhno ubogo mravljico.

Poezija pa te uspava kot anestezija,  
s tem te ubija,  
nato občutiš še prozo  
kot grozno hipnozo.  
Potem pa priskače veseli zaimsek  
in te vpraša:  
»Kakšen je tvoj priimek?«

**Matic Močivnik**

## SLOVENŠČINA JE ŽENŠČINA

Bil je enkrat pesnik,  
ki so mu vsi pravili,  
da je kongresnik.  
Nekoč je rekel:  
»Slovenščina ni slovenščina,  
slovenščina je ženščina.«

**Žan Fortin**

## KRUTI MUČITELJ PETER

PETER JE PRIJAZEN FANT, KI PREŽENE HUDOBO, ČE RAZBIJA ŠIPE,  
KO KDO RAZBIJA AVTO, GA PETER VEDNO PREŽENE IN SE SMEJI.  
KO SE KDO IGRA NA CESTI, GA PELJE K POLICIJI IN GRE ZRAVEN.  
ČE KDO STRELJA GOLOBE, JIH NAPODI, UBOGIM GOLOBOM PA POMAGA.  
PETER JE LJUDEM SUPER, SAJ SOVRAŽIJO ROKA, KER JE HUDOBEN.

(Preberi to brez srednjega dela.)

**Matic Močivnik**

## MATIC IN ŠOLA

MATIC  
ZELO  
OTROK  
ŠOLI  
NIMA  
ENICE  
VEDNO  
ŠOLA  
TRAPARIJA

JE V ŠOLI PRIDEN,  
PRIJAZEN DO SOŠOLCEV,  
SE OB NJEM SPREMENI.  
IMA SAME PETKE.  
SLABŠE OCENE OD  
SO ZANJ NEZNANE.  
ZAKLJUČENO PET.  
ZELO POMEMBNA.  
PA SO TELEVIZIJA  
IN PODOBNE REČI.

JE  
POREDEN  
V  
SPLOH  
PETICE,  
IMA  
ZANJ JE  
ČISTA

(Preberi to brez srednjega dela.)

Vasja Vončina



NOŠA KUNC

## **VOŠČILA ZEMLJI**

Draga Zemlja,

Voščim ti za tvoj dan Zemlje in poskrbel bom, da bo tvoje življenje čim daljše.

**Lar Kunc**

Draga Zemlja,

želim ti, da boš dolgo živel in sem vesel, da na tebi živim.

**Anej Modrej**

Draga Zemlja,

želim ti, da bi bila čista, kolikor let boš še živa. Zemlja, bodi prijazna do nas. Hočem te rešiti in očistiti.

**Neja Kramberger**

Draga Zemlja,

želim ti, da bi bila čista in da bi še dolgo živelo vse na tebi.

**Maruša Stane**

Draga Zemlja,

vsi smo očistili Črno in smo se zelo potrudili. Zdaj si lepa in želim ti, da bi bila lepa za vedno.

**Sara Podlesnik**

Draga Zemlja,

vesel sem, da živim na tebi. Veliko skrivnosti še skrivaš.

**Štefan Piko**

Draga Zemlja,

lepo smo te očistili in imam te rada. Nočem, da si umazana, in upam, da ne boš več. Želim, da boš zelo dolgo živel.

**Nuša Čofati**

Draga Zemlja,

želim ti veliko sreče in zdravja. Obljubim ti, da bom pobiral odpadke.

**Urh Toškovič**

Draga Zemlja,

pospravili smo vse odpadke in jih ločili. Hočem, da boš še dolgo, dolgo živel.

**Špela Kreuh**

Draga Zemlja,

želim, da bi bila vedno lepa in čista, da bi bili za vedno tvoji prijatelji in da boš vedno naša.

**Mojca Stropnik**



## **LJUBLJENČKI**

### **MUCA**

Moja sestrična ima muco. Ime ji je Hugo. Ima zelene očke. Je ribe. Lovi metulje. Spi na terasi. Skriva se pod avtomobilom. Včasih gre v gozd. Pazi jo Kristina. Večkrat jo lahko držim v rokah.

**Tinkara Mlinar**

### **MOJ PAPAGAJ**

Ime mu je Koki. Je v kletki. Pije vodo in ima tudi tako mivko za umivanje kljuna. Hrani se s semeni. Oponaša me, kadar migljam z usti. Živi pri moji babici na Ludranskem Vrh.

**Nejc Obretan**

### **MOJA ŽELVA**

Ime ji je Pikica. Je vodna želva. Stanuje pri moji bratranci. Vsak dan ji dam hrano. Če me ni doma, jo nahrani Nika. Še nikoli se ni stepla z Nikino želvo.

**Jera Kompan**

### **PAPIGA ARA**

Želim si papigo aro. Papiga ara je zelo pisana in lahko govori. Je zelo zabavna. Velika je skoraj en meter. Rabi tako veliko kletko, kot je cela soba, da lahko v njej leti. A v gozdu je are prepovedano loviti.

**David Savelli Valente**

### **ZLATKA**

Moji ribici je ime Zlatka. Živi pri meni doma. Vsak dan jo nahranim. Pogosto ji menjam vodo.

**Karin Kozlar**

## MOJA PSIČKA

Ime ji je Vesti. Stara je eno leto. Ima 6 kilogramov. Je bele barve. Rada spi. Zunaj se najraje igra z žogo. Imam jo zelo rad.

**Tin Vrabič**

## PIKI

Če bi imela kužka, bi bil Piki. Vsak dan bi bil zunaj. Imela bi ga zelo rada. Ne bi bil lačen in žejen. Bil bi zelo čist. Imel bi udobno posteljo.

**Naja Dolič**

## KOZE

Pri Nini imajo štiri koze. Regica in Pika imata ovratnico, Rjavčka in Rumenka pa ne. Hranimo jih s travo in suhim kruhom. Vsak dan jih pomolzejo in spustijo na pašo. Zelo rade se pasejo. So zelo lepe. Rade se imajo. Z Nino jih hraniva.

**Nika Kos**

## MOJA MUCA SIVKA

Moja muca se rada igra. Je prijazna in jo lahko božam. Rada pije mleko in je salamo. Je zelo lepa muca. Zelo me ima rada.

**Monika Drol**

## PASAVČEK

V Avstralijo smo odpotovali z letalom. Z mamo, očkom in bratcema smo se s terenskim džipom odpeljali na kmetijo, kjer smo se namalicali. Po malici smo šli raziskovati gozd in goščavo v bližini. Zgradili smo si bunker iz vej, ki je bil zelo trden, prostoren in odporen na vodo. Odločili smo se, da jaz in Marko prespiva v bunkerju, oče, Matic in mama pa na kmetiji. Vse potrebno sva si znosila v bunker in tam tudi prespala.

»Aaaaaa!« je zaklical Marko. »Kaj pa je?« sem vprašala. »Poglej! Čudna žival!« »Kje?« In res je bila čudna žival. Nesla sva jo na kmetijo in tam izvedela, da je

to pasavec. Mama je povedala, da je ime dobil po pasih, ki prekrivajo njegov oklep. Ker je bil pasavec še majhen in nebogljen, smo mu dali ime Pasavček. Pasavček je odraščal in zrasel. A tisti dan je prišel čas odhoda, ko smo morali oditi domov. Spakirali smo in se z letalom odpeljali na pristajalno stezo.

Pasavček? On je šel zraven, saj se nam je prikupil. Na pristajalni stezi smo plačali let in »odfrčali«. Prispeli smo domov in odšli spat.

»Driiiin driiin!« me je zjutraj zbudila budilka in seveda tudi Pasavčka. Nesla sem ga v šolo. Tam sem imela predstavitev o pasavcih. Učiteljci se je zaradi moje predstavitve in imena Pasavčka porodila zamisel. Iz tega je nastal projekt Pasavček, ki pravi:

RED JE VEDNO PAS PRIPET!

**Mojca Napečnik**

## BERTI

Berti je bil mlad pujsek. Rad je poslušal kravo Mico, ki mu je pripovedovala zgodbe o Miki Miški. Ko je končala pripoved o tem, kako je Miki Miška šla na Kitajsko, je Berti zavzdihnil in vprašal: »Kdo pa je moja mama?«

»Tvoja mama je še vedno tam, od koder si prišel. To pa je Prašičji dvor!« je izblebetala.

»Kje pa je to?«

»V Ameriki.«

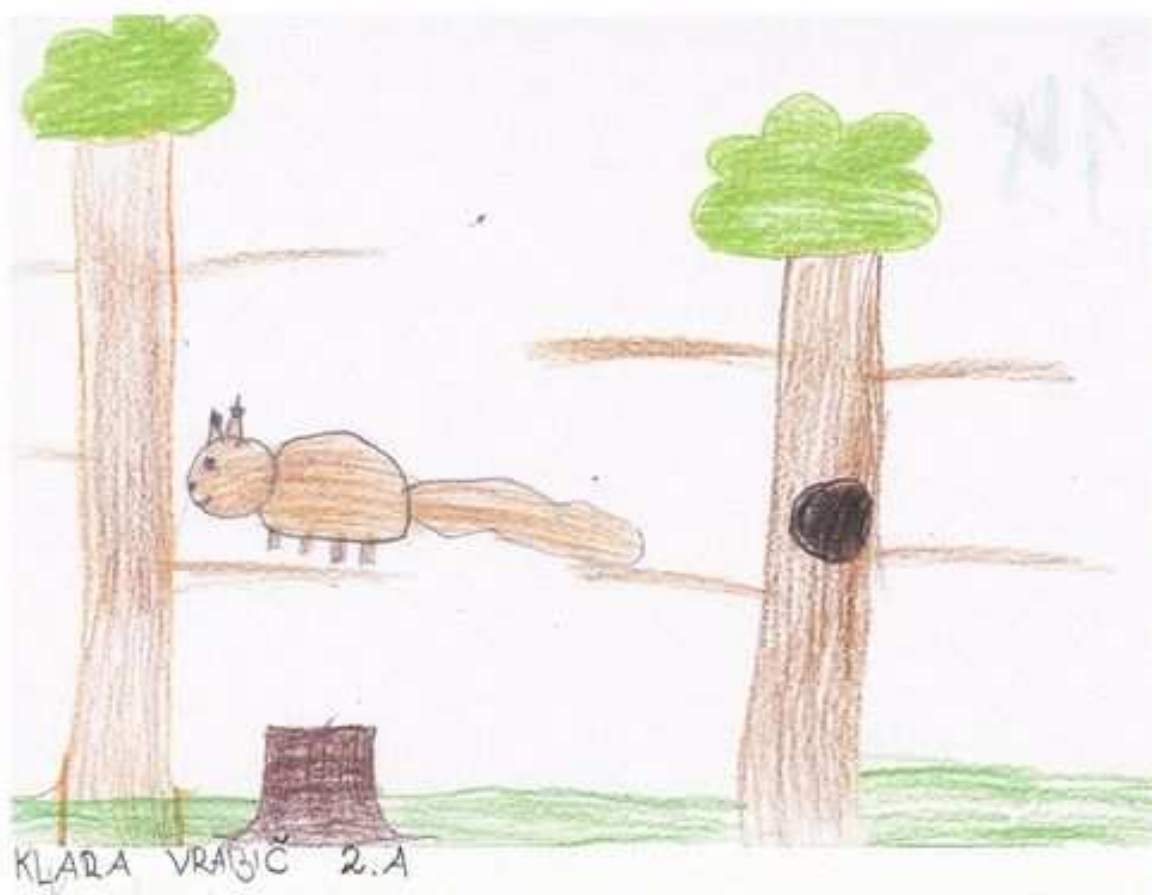
»V Ameriki?«

»Ja.«

Pogovor je prekinil kmet. »Šc, šc, pujs nemarni!« je zakričal na Bertija. Bertiju je dal pogovor veliko misliti. Ponoči ni mogel spati, kar pokal je od vprašanj. Naslednje jutro je prišla na počitnice h kmetu deklica Valentina. Imela je zelene oči in črne lase. Ko je videla Bertija, ga je brcnila in Berti je to povedal petelinu Grah. Grah je Valentino pljunil. Valentina je bila tako trmasta, da je takoj hotela domov. To so ji ustregli takoj. Ko v hlevu ni bilo več nobene živali, razen Bertija, se je pokazal nekakšen pajek. Bil je črn in vidno strupeno-hudoben. Bertija je prepričal, da je postal njegov prijatelj. V hlevu so poleg Mice in Bertija živele še druge živali: ovci Jerčka in Micka, konj Lojz, pet psičkov: Peterček, Žan, Žiga, Žaga in Žlička. Bilo je tudi ogromno kokoši, petelin in nekaj krav in koz. Berti je enkrat videl pajka, kako je ubil psička Peterčka. Ta je bil Bertiju zelo pri srcu. To je Berti povedal vsem živalim in sestavili so načrt. Berti se je znašel sam v prostoru s pajkom. Pajka je pomendral. Prišel je Lojz in pajka nesel v kokošnjak. Tam ga je kljunil petelin Grah. A pajek mu je vbризgal strup in padel je po tleh. Prišel je Berti in pomendral pajka. Oživel je Grah in tako je Berti postal junak dneva.

**Mojca Napečnik**





## POJEMO

### OBČUTKI

Občutek, ko stojiš na odru in prepevaš, je neverjeten.  
Občutek, ko se zazreš v oči gledalca in vidiš, da je navdušen, je magičen.  
Občutek, ko lahko v pesem zliješ svoje počutje, svoja čustva in svoje srce,  
pa je neverjeten.  
Ko tvoj glas doni preko dvorane, se ti zdi, kot da sva v dvorani le on in ti.  
Učiteljica zamahne z roko in glasovi utihnejo.  
Nato nastopi nekaj trenutkov tišine, nakar pa se sliši bučen aplavz publike,  
ki požene kri po žilah.  
Ta občutek ti da vedeti, da si naredil nekaj dobrega in počutiš se odlično.  
Ko greš z odra, komaj čakaš na naslednji val takšnih čustev, ki jih lahko doživiš le  
ob petju.

Ana

### TREMA

Pevci se povsod imamo fajn-  
zvečer na vajah ali pa zdaj.  
tu veliko doživiš,  
saj počutiš se tako,  
kot da poletiš.  
Ko imamo nastop, imamo tremo,  
kot bi jedli kakšno slabo kremo.

### DOŽIVETJA V PEVSKEM ZBORU

Pri pevskem zboru res zabavno je,  
ker tu veliko poje se.  
Na vajah pesmi se učimo,  
da drugim jih potem delimo.  
Ko na oder smo stopili,  
vedno smo aplavz dobili.  
S prijatelji smo se veselili,  
ko v Koprivni po vajah sok smo dobili.  
Dinamiko smo se učili,  
z njim smo glasbo dopolnili.  
Kapice smo naredili,

po dvorani z njimi smo hodili.  
Ko z odra smo stopili,  
res smo vsi se veselili.  
Vse bilo je zanimivo,  
a žal, vse to je že minilo.

Nežka in Anja

